

AANTEKENEN EN PER GEWONE POST

De heer B.Th. Hofs en mevrouw H.M.S. Hofs-Akkermans
Jeurlinksweg 2
7451 CL HOLTEN

Arnhem, 25 november 2008

Uw kenmerk : 158791 CV/EXPL 04-190
Ons kenmerk : 20045039 mp
Inzake : Xenon/VNI Enschede
Betreft : uw klacht/aansprakelijkstelling d.d. 22 januari 2008
Doorkiesnummer : 026-3777174
Direct faxnummer : 026-3777222
E-mail : m.peters@hekkelman.nl

Geachte heer en mevrouw Hofs,

In de eerste plaats mijn excuses voor de vertraagde reactie op uw brief/ aansprakelijkstelling gericht aan ons kantoor en aan mr. Van Susante. Overigens wachtte ik nog op door u telefonisch aangekondigde nadere stukken, echter die stukken heb ik tot op heden niet ontvangen.

Ik heb uw brief/aansprakelijkstelling en het omvangrijke dossier zorgvuldig bestudeerd. Voorts heb ik, zoals ik al aankondigde, overleg gehad met mr. Van Susante, die het dossier behandeld heeft. Ik kom aan de hand daarvan tot de volgende bevindingen.

Feiten en omstandigheden

Vanaf begin januari 2004 tot 2 november 2004 heeft ons kantoor de v.o.f. Xenon Computers en haar beide vennoten (de heren Raymond Hofs en Bernardus Hofs), alsmede Xenon BV, bijgestaan in het kader van een huurgeschil tegen VNI Enschede, hierna ook VNI. Het ging om een geschil omtrent de huurverhoudingen en een ontruimingsgeschil.

Het door u in uw aansprakelijkstelling genoemde bedrijf Hofakker BV was niet bij voornoemd geschil betrokken en werd door ons kantoor ook niet bijgestaan. Ik neem aan dat niet (ook) namens Hofakker BV geclaimd wordt.

Uw zoon, de heer Raymond Hofs, meldde zich begin januari 2004 bij mr. Van Susante met het verzoek om de v.o.f. en de beide vennoten van Xenon Computers, alsmede om Xenon BV bij te staan. Tegen genoemde (rechts)personen was een dagvaarding in kort geding uitgebracht namens VNI.

8-1-04

VNI stelde dat sprake was van niet-nakoming van de huur(betalings)verplichtingen door v.o.f. Xenon Computers, alsmede haar vennoten, alsook de feitelijke gebruiker Xenon B.V. Op het moment waarop de zaak hier gemeld werd bestond overigens inderdaad een aanzienlijke huurbetalingsachterstand. VNI vorderde in kort geding betaling van de achterstallige huur, ontruiming en vervolgens doorbetaling van de huurpenningen ten titel van schadevergoeding. ←

Kort na de dagvaarding in kort geding werd in januari 2004 namens VNI ook een bodemprocedure aanhangig gemaakt, welke procedure ten doel had om tot een beëindiging van de huurovereenkomst te komen.

Kern van de discussie met VNI was:

- a) de vraag welke partij thans als huurder diende te worden aangemerkt en
- b) de vraag of de gepretendeerde huurachterstand wel juist was, mede in aanmerking genomen een beroep op opschorting zijdens de huurder.

De getekende huurovereenkomst was aangegaan door de v.o.f., enkel ondertekend door Raymond Hofs, die overigens zelfstandig bevoegd was en de v.o.f. en daarmee haar vennoten kon binden.

Het door Xenon en de heren Hofs ingenomen en namens hen uitgedragen standpunt was dat het in het kader van het sluiten van de huurovereenkomst de bedoeling van partijen was dat een nog op te richten B.V. huurder zou worden. Die B.V. is ook opgericht en heeft ter plaatse een onderneming gedreven, maar is vervolgens in december 2003 failliet verklaard. VNI heeft vervolgens haar pijlen op Xenon en de heren Hofs gericht.

Het vonnis van de voorzieningenrechter Almelo d.d. 30 januari 2004 (eerste aanleg) veroordeelde de v.o.f. en haar vennoten, ondanks voornoemd verweer, tot betaling van een bepaald bedrag ten titel van voorschot op de aan verhuurder toekomende huurpenningen (sub I), alsmede "tot voldoening van de nog openvallende huurtermijnen ingaande per 1 januari 2004 tot en met de dag waarop de huurovereenkomst tussen VNI en de v.o.f. rechtsgeldig zal zijn beëindigd" (sub II), en vervolgens ontruiming van het gehuurde.

U stelt in uw brief/aansprakelijkstelling, dat de voorzieningenrechter slechts beoogd zou hebben een veroordeling tot aan de datum van ontruiming, maar dat is niet wat er staat. Er staat simpelweg dat de huurtermijnen verschuldigd zijn tot de dag van de rechtsgeldige beëindiging van de huurovereenkomst.

Het vonnis van de voorzieningenrechter is aan u betekend, waarbij mr. Van Susante heeft aangegeven dat het dictum sub II tot een aanvullende en maandelijks oplopende betalingsverplichting zou leiden per maand tot het moment van rechtsgeldige beëindiging van de overeenkomst (in beginsel maart 2007).

Over de beëindiging van de overeenkomst werd door de voorzieningenrechter niet geoordeeld en kon door de voorzieningenrechter overigens ook niet worden veroordeeld. Dit vergt immers een declaratoir vonnis van de bodemrechter (NB: een voorzieningenrechter mag geen declaratoir vonnis wijzen) dan wel een beëindiging met wederzijds goedvinden of een rechtmatige opzegging. U bent het kennelijk met het voorgaande niet eens (zie uw toelichting op bladzijde 6 van uw klacht), maar uw standpunt is niet overeenkomstig geldend recht en wordt niet nader onderbouwd.

Tegen het vonnis van de voorzieningenrechter van 30 januari 2004 is op uw verzoek spoedappèl ingesteld. Eén van de grieven betrof overigens nadrukkelijk, en zeer uitvoerig toegelicht, dat de voorzieningenrechter ten onrechte betaling van de huurachterstand had toegewezen, alsmede dat de voorzieningenrechter ten onrechte betaling van de nog te verschijnen huurtermijnen voor de resterende looptijd van de huurovereenkomst c.q. tot de datum van de rechtsgeldige beëindiging van die huurovereenkomst had toegewezen (grief V, bladzijde 8 tot en met 10).

Het gerechtshof te Arnhem heeft, ondanks de uitvoerig geformuleerde grieven, bij arrest d.d. 6 juli 2004 de beslissing van de voorzieningenrechter volledig bekrachtigd. Daarbij heeft het Hof overigens geen aanleiding gezien om de verplichtingen tot doorbetaling van de huur in tijd te beperken c.q. te laten eindigen vóór de rechtsgeldige beëindiging van het huurcontract.

De uitspraak van het Hof d.d. 6 juli 2004 werd, zoals overigens te doen gebruikelijk is, evenals het eerdere vonnis van de voorzieningenrechter, uitvoerbaar bij voorraad verklaard, hetgeen wil zeggen dat aan de uitspraak onmiddellijk gevolg diende te worden gegeven, ongeacht de vraag of de uitspraak correct is, alsmede ongeacht de vraag of men het met de uitspraak al dan niet eens is, alsmede ongeacht de vraag of er (mogelijk) beroep in cassatie wordt ingesteld. Omdat het arrest uitvoerbaar bij voorraad was, kon en mocht VNI het arrest (en overigens ook het daaraan voorafgaande vonnis van de voorzieningenrechter) executeren. Met andere woorden: VNI had met het arrest de touwtjes in handen, of u – dan wel mr. Van Susante – het nu met het arrest eens was of niet.

Na het arrest van 6 juli 2004 van het Hof heeft mr. Van Susante in overleg met u geprobeerd om tot een regeling met VNI te komen. Er zijn diverse regelingsvoorstellen gedaan. Die zijn echter allemaal afgewezen door VNI. Het op enig moment door VNI geformuleerde voorstel om de zaak af te doen tegen betaling aan VNI van een bedrag van € 100.000,-- was voor de vennootschap en haar vennoten kennelijk niet haalbaar. De v.o.f. en haar vennoten konden en wilden niet meer aanbieden dan € 5.300,--, een fractie van het bedrag dat VNI eiste. In overleg met u, is dit door mr. Van Susante aan de advocaat van VNI kenbaar gemaakt. Er zijn in dat

verband met en ten behoeve van het regelingsoverleg kopieën verstrekt van onderliggende stukken ter adstructie van de slechte financiële toestand. Een selectie van die stukken is door mr. Van Susante, in overleg met en toestemming van u aan de wederpartij gezonden om aan te geven dat er daadwerkelijk niet "meer in zat". Er is geen regeling tot stand gekomen.

In de tussentijd bleven de declaraties van ons kantoor onbetaald.

De relatie tussen ons kantoor en de v.o.f. Xenon Computers, haar vennoten en Xenon BV is beëindigd per 2 november 2004. Mr. Van Susante heeft toen schriftelijk medegedeeld dat hij, vanwege het ondanks vele verzoeken en sommaties uitblijven van de betaling van zijn declaraties, alsmede vanwege uw uitlatingen jegens hem, waaruit bleek dat de vereiste vertrouwensrelatie ontbrak, zijn werkzaamheden staakte.

Op het moment waarop mr. Van Susante zijn werkzaamheden in het dossier Xenon/VNI staakte, liep de bodemprocedure nog, waarin op dat moment VNI aan zet was.

Naar aanleiding van een verzoek van u van 8 november 2004, is er telefonisch contact geweest met mevrouw Hofs, waaruit andermaal bleek dat er geen enkele (vertrouwens)basis meer was om de werkzaamheden voort te zetten, terwijl ook het niet (kunnen) voldoen van de declaraties daaraan in de weg stond. Mr. Van Susante heeft aangegeven de werkzaamheden niet te zullen hervatten vanwege voornoemde redenen. Dit is dezelfde dag schriftelijk aan u bevestigd.

U hebt op 17 december 2004 een gesprek over de gang van zaken gehad met mr. Van Susante en mr. Van Ravenhorst. In het kader daarvan hebt u een notitie/klacht gedateerd november 2004 overhandigd aan mr. Van Susante en mr. Van Ravenhorst. Die notitie/klacht komt op de meeste onderdelen overeen met de klacht/aansprakelijkstelling die u mij op 22 januari jl. toegezonden hebt.

Het gesprek leidde niet tot nieuwe inzichten, dat wil zeggen, de verwijten die u richting mr. Van Susante uitte (waarover hierna meer), werden niet onderschreven door mr. Van Susante en mr. Van Ravenhorst.

U eiste tijdens het gesprek van mr. Van Susante dat hij u beiden zou bijstaan in het kader van een faillissementsaanvraag, ingediend door VNI. Mr. Van Susante heeft aangegeven daartoe niet bereid te zijn en zich daartoe ook niet gehouden te achten. Het ging om een nieuwe zaak, die in beginsel door ieder advocatenkantoor zou kunnen worden (NB: dat is uitdrukkelijk iets anders dan "zou moeten worden") behandeld. U kon of wilde de kosten van rechtsbijstand in het kader van een eventueel verweer in de faillissementsprocedure niet voor uw rekening nemen. Daarbij bleven onze openstaande declaraties in de zaak Xenon/VNI onbetaald en bood u geen enkele garantie voor betaling daarvan aan. Tenslotte gaf u zowel schriftelijk als mondeling te kennen geen vertrouwen te hebben in mr. Van Susante. Dit alles leverde even zovele redenen op om niet op uw eis in te gaan.

Uit uw brief/aansprakelijkstelling begrijp ik, dat het faillissement is uitgesproken en dat u daardoor schade geleden hebt. De geleden schade wilt u, zo leid ik uit uw brief af, op Hekkelman verhalen.

Behandeling dossier door mr. Van Susante

Allereerst merk ik op dat uit het dossier blijkt dat mr. Van Susante al zijn wezenlijke contacten met u over deze zaak schriftelijk bevestigd heeft. Verder is mij gebleken dat door mr. Van Susante opgestelde processtukken en correspondentie telkens tijdig aan u (in concept) zijn voorgelegd en uitgebreid zijn besproken. Van overige relevante processtukken (van de wederpartij) en correspondentie (van de wederpartij) is telkens een afschrift verstrekt. Uw verwijten aan het adres van mr. Van Susante op dit punt c.q. het punt van de gebrekkige communicatie, worden weerlegd door de correspondentie die zich in het dossier bevindt.

Uit de processtukken, zoals deze namens de v.o.f., de vennoten en de BV zijn ingediend, blijkt dat alle argumenten, die er redelijkerwijze waren aan te voeren, aangevoerd zijn. Feit was echter, dat sprake was van een aanzienlijke huurachterstand en dat noch de voorzieningenrechter, noch de appèlrechter het betoog hebben willen volgen, dat die huurachterstand niet voor rekening en risico van de vennoten zou komen. De voorzieningenrechter en de appèlrechter vonden, met andere woorden, dat er betaald moest worden en dat de huurtermijnen tot de datum van de rechtsgeldige beëindiging van de huurovereenkomst (en dus niet, zoals u lijkt te denken tot de datum van ontruiming) doorbetaald moesten worden. Vonnis en arrest werden uitvoerbaar bij voorraad verklaard.

U mag het niet eens zijn met de voorzieningenrechter en de appèlrechter, feit is dat zij uw redenering, die volgens mij keurig verwoord is in de processtukken, niet deelden en er uiteindelijk over oordeelden, zoals zij geoordeeld hebben. Hun voor u helaas negatieve beslissingen zijn bindend. Dat deze beslissingen u onwelgevallig zijn, mag zo zijn, maar dat is geen reden om dan maar de behandelend advocaat aan te spreken. De advocaat heeft een inspanningsverplichting, geen resultaatsverplichting. Op basis van de stukken kom ik tot het oordeel, dat aan de inspanningsverplichtingen, die op mr. Van Susante in dit kader rustten, ruimschoots voldaan is.

In uw aansprakelijkstelling/klacht, haalt u diverse alinea's uit de processtukken en enkele brieven aan, om de stelling te onderbouwen, dat mr. Van Susante niet zorgvuldig geacteerd zou hebben. Echter u verzuimt om de door u her en der geciteerde alinea's in "het grote geheel" waarin de betreffende passages in die processtukken zijn gesteld te plaatsen. Het voert te ver daar nu uitvoerig en in détail op in te gaan. Ik ben door uw citaten in ieder geval niet tot de overtuiging gekomen, dat mr. Van Susante iets fouts of klachtwaardigs zou hebben gedaan. Ik baseer dit standpunt op lezing van de volledige processtukken en correspondentie, waar een ander beeld naar voren komt, dan het door u geschetste beeld.

Een concreet, maar onterecht, verwijt dat u mr. Van Susante maakt (zie uw toelichting op bladzijde 1 en 2 van uw klacht/aansprakelijkstelling) is dat door hem geen of onvoldoende aandacht is besteed aan de klachten omtrent de airco-installatie in het gehuurde, en met name de gevolgen daarvan voor de bedrijfsvoering ter plaatse. Ter weerlegging van deze klacht, wordt korthedshalve verwezen naar de uitvoerige uiteenzetting omtrent de klachten over de airco en de gevolgen daarvan, zoals verwoord in het pleidooi van mr. Van Susante in eerste aanleg (bladzijde 5 tot en met 7). De klachten over de airco-installatie zijn overigens ook nader toegelicht in de memorie van grieven, bij de toelichting op grief V, bladzijde 13 tot en met 19. Nog afgezien van het feit dat de klachten over de airco-installatie dus wel degelijk naar voren zijn gebracht door mr. Van Susante, is niet erg aannemelijk dat deze klachten ertoe zouden kunnen brengen om de huurbetalingsverplichtingen (geheel of grotendeels) op te schorten, temeer nu de bedrijfsruimte wel feitelijk in gebruik was.

Een separate klacht betreft het beslag op de woning zoals dat eind 2003 namens verhuurder gelegd is. U vraagt zich af wat de formele status van dat beslag was en of deze zag op het veilig stellen van de vorderingen van VNI in de bodemprocedure, dan wel (ook) in kort geding. Daar kun je op zich over discussiëren, maar de exacte formele status van het in 2003 gelegde beslag, is irrelevant in het kader van de thans tegen mr. Van Susante gerichte klacht. Immers, hoe men het ook wendt of keert, er lag een negatief kort gedingvonnis, dat uitvoerbaar bij voorraad was verklaard en dat op 13 februari 2004 werd betekend. VNI wenste dat gevolg gegeven werd aan deze uitspraak en maakte aanspraak op betaling van de – maandelijks oplopende – bedragen, overeenkomstig het vonnis. VNI had het recht dat te eisen en in dit verband een deurwaarder in te schakelen om tot executie van de uitspraak te komen. Als in de praktijk gebleken zou zijn dat het in 2003 gelegde conservatoire beslag niet aangewend kon worden, om daadwerkelijke betaling van de verschuldigde bedragen te verkrijgen, dan had de deurwaarder simpelweg de uitspraak van de voorzieningenrechter, die een zogenaamde executorialie titel opleverde, zonder nadere plichtplegingen kunnen en mogen aanwenden om de executie op heel korte termijn te realiseren. Daar had men het conservatoire beslag van 2003 niet voor nodig.

Overigens blijkt uit het dossier dat de deurwaarder in de periode waarin mr. Van Susante het dossier nog behandelde, slechts gedreigd heeft met executie van het vonnis, maar dat daadwerkelijke uitwinning in heel 2004 niet heeft plaatsgevonden, deels vanwege uitvoerige correspondentie dienaangaande tussen de raadslieden, deels in afwachting van het arrest. Ik kan uw klacht op dit punt al met al niet goed plaatsen.

U verwijt mr. Van Susante verder dat door hem geen claim is ingediend wegens ongerechtvaardigde verrijking, bestaande uit achterlating van investeringen die de huurder in het gehuurde had aangebracht. Het dossier bevat echter uitvoerige correspondentie omtrent de staat waarin verhuurder oplevering van het gehuurde verlangde. Die oplevering geschiedde niet zonder slag of stoot. Verhuurder verlangde lege oplevering in de oorspronkelijke staat, hetgeen – helaas – ongedaanmaking van bepaalde wijzigingen noodzakelijk maakte. Dat is, onder nadrukkelijk protest, ook gebeurd (zie de correspondentie van mr. Van Susante hierover). Dat heeft met name betrekking op constructieve wijzigingen (wanden) en aangebrachte vloer. Voor

het overige is (kennelijk) verkozen bepaalde installaties achter te laten, vermoedelijk omdat verwijdering van bepaalde voorzieningen (bekabeling) eenvoudig onmogelijk of te bewerkeijk was. Het is onder de gegeven omstandigheden echter niet haalbaar daar een vergoeding voor te vragen.

In aanvulling op het bovenstaande geldt nog dat ingevolge artikel 5 van de algemene bepalingen die deel uitmaken van de huurovereenkomst huurder voor achtergelaten voorzieningen geen aanspraak heeft op een vergoeding.

Dit alles nog daargelaten dat een beroep op ongerechtvaardigde verrijking vooralsnog leek te zullen stranden op het tekortschieten aan de zijde van huurder in de huurbetaling.

Er was al met al meer dan voldoende reden om geen zelfstandige tegenvordering in te stellen. Dat zou niets opleveren en alleen maar tot extra kosten leiden.

Overigens is in de conclusie van antwoord in de bodemzaak (bladzijde 5) wel degelijk de aandacht gevestigd op de eisen van verhuurder voor wat betreft de (lege) oplevering van het gehuurde en het tenietgaan van bepaalde (huurders)investeringen. Een en ander mede tegen de achtergrond van de verplichting van verhuurder tot beperking van schade.

Conclusie: ook hier kan ik uw verwijt aan het adres van mr. Van Susante niet volgen.

Ik ben hiervoor al ingegaan op het feit dat na het hofarrest van 6 juli 2004 langdurig en, naar ik van mr. Van Susante begreep zeer moeizaam, overleg met de wederpartij op gang gekomen is omtrent een minnelijke regeling. Uit de uitvoerige correspondentie hierover, die zich in het dossier bevindt, blijkt dat u uiteindelijk tot niet meer bereid of in staat was dan een betaling aan wederpartij tegen finale kwijting ad € 5.300,-, een fractie van datgene waar VNI op basis van de uitspraken recht op had. In goed overleg met u, is VNI geïnformeerd over de financiële situatie, dit om VNI duidelijk te maken, dat er echt niet veel meer in zat.

Dat VNI er vervolgens voor gekozen heeft, niet verder te praten over een schikking, maar om het faillissement aan te vragen, is mr. Van Susante niet te verwijten. Dat is een beslissing die VNI genomen heeft. Hoe betreurenswaardig ook, de realiteit is dat VNI een grote vordering had, die niet voldaan werd en ook bij lange na niet voldaan kon worden en dat VNI niet bereid was met een fractie van haar vordering genoeg te nemen, maar koos voor een harde opstelling.

De conclusie van dit alles is, dat mr. Van Susante in het kader van de behandeling van het dossier geen verwijt te maken is.

Natraject/stopzetten werkzaamheden

Mr. Van Susante heeft op 2 november 2004 moeten besluiten zijn werkzaamheden in het dossier te staken. Mr. Van Susante heeft, tegelijk met de brief d.d. 2 november 2004 aan u, waarin hij het hoe en waarom van het stopzetten van zijn activiteiten in dit dossier toelicht, zowel het kantongerecht alsook de wederpartij, na afstemming met u hierover, omtrent het staken van zijn werkzaamheden geïnformeerd onder opgave van het door u c.q. door mevrouw Hof's opgegeven correspondentieadres ten behoeve van de rechtbank.

Mr. Van Susante had voldoende redenen om zijn werkzaamheden in het dossier te staken en gestaakt te houden. De onbetaalde declaraties liepen op en werden ondanks verzoeken niet betaald.

Daarbij kwam dat door u inmiddels een minder prettige toon werd aangeslagen naar mr. Van Susante toe en wel zodanig dat hij niet langer het vereiste vertrouwen aanwezig achtte om zijn werkzaamheden voort te zetten.

Verder had u mr. Van Susante inmiddels tweemaal kenbaar gemaakt dat u over de kwestie reeds in contact was met een andere advocaat, hetgeen mr. Van Susante u schriftelijk ook heeft bevestigd. Achteraf is vastgesteld dat het mr. H.B.J. Huiskes betrof te Deventer. Mr. Huiskes blijkt u overigens inhoudelijk bij brief d.d. 25 oktober 2004 te hebben geadviseerd met aan het slot de mededeling dat hij de aanpak van mr. Van Susante "geheel juist" achtte en op grond daarvan niet bereid was de zaak over te nemen.

Mr. Van Susante heeft u zowel schriftelijk als mondeling van voornoemde overwegingen, die leiden tot het staken van zijn activiteiten in dit dossier, op de hoogte gesteld.

Bij fax d.d. 8 november 2004 heeft u mr. Van Susante gevraagd zijn werkzaamheden te hervatten. Mr. Van Susante heeft daarover op 8 november 2004 uitvoerig telefonisch met mevrouw Hofs gesproken, waaruit eens te meer bleek dat er geen basis was voor voortzetting van zijn werkzaamheden. Mevrouw Hofs gaf o.a. aan mr. Van Susante te beschouwen als belangrijke oorzaak van de ontstane financiële problemen. Per fax van 8 november 2004 heeft mr. Van Susante schriftelijk bevestigd zijn werkzaamheden niet te zullen hervatten, nu daar geen basis voor aanwezig was.

Vervolgens is op 17 december 2004 een faillissementsrekest door VNI ingediend. Mevrouw Hofs heeft toen om een gesprek gevraagd. Dit gesprek is gevoerd met mr. Van Susante en mr. Van Ravenhorst. Zoals gezegd, leidde het gesprek niet tot nieuwe inzichten. Op de eis, dat mr. Van Susante u zou bijstaan bij de behandeling van het faillissementsverzoek, is afwijzend gereageerd. Dat recht had mr. Van Susante (het ging om een nieuwe zaak, er was absoluut geen vertrouwensbasis meer en er werd geen toezegging gedaan inzake de kosten die in het kader van het verweer gemaakt moesten worden). Dit alles is u reeds tijdens de bespreking gezegd en het is diezelfde dag per telefax bevestigd. Uit de stukken leid ik overigens af dat u op de betreffende mondelinge behandeling door een derde advocaat bent bijgestaan. Dat heeft kennelijk niet mogen baten.

Al met al acht ik ook de handelwijze van mr. Van Susante in het "natraject", zoals hiervoor omschreven, correct en zorgvuldig.

Schade en causaal verband

Nog afgezien van voorgaande kanttekeningen, die erop neerkomen dat ik van mening ben dat mr. Van Susante op geen enkele wijze onzorgvuldig of verwijtbaar heeft gehandeld, veroorloof ik mij nog enkele opmerkingen over de door u gepretendeerde schade.

Om een schadeclaim met succes in te kunnen dienen, dient niet alleen het verwijtbaar en onzorgvuldig handelen van de advocaat bewezen te worden, maar dient tevens het causaal verband tussen de gestelde schade en het verwijtbaar en onzorgvuldig handelen van de advocaat aangetoond te worden. Hoewel het uiteraard betreuenswaardig te noemen is, dat sprake is (geweest) van een faillissementssituatie, meen ik dat niet alleen onbewezen, maar zelfs onaannemelijk is, dat die situatie (en de daaruit voortvloeiende schade) op enigerlei wijze veroorzaakt is door of toegerekend kan worden aan mr. Van Susante. Uit het dossier blijkt dat – even afgezien van de enorme huurachterstand – ook overigens de financiële situatie precair was. De grote vordering van VNI, die er nog eens bovenop kwam, was financieel absoluut niet te behappen. Dat die vordering er bovenop kwam, is mr. Van Susante niet aan te rekenen (zie ook hiervoor). Als vervolgens met VNI, ondanks vele pogingen, niet tot een u conveniërende regeling te komen is en als VNI vervolgens besluit harde maatregelen te nemen, dan is dat uiterst vervelend voor u, maar het is onmogelijk vol te houden, dat dat aan mr. Van Susante zou liggen.

Ik heb me niet bezig gehouden met de omvang van de schade, omdat ik meen dat er geen aansprakelijkheid is.

Conclusie

Ik acht uw klacht ongegrond. U vindt ons kantoor niet bereid om enigerlei schadevergoeding te betalen.

Hoogachtend,
Hekkelman Advocaten N.V.

M.C.J. Peters
Advocaat/klachtenfunctionaris
c.c.: mr. Van Susante, mr. Van Ravenhorst, leden DB